

वस्तुस्वाभावादिभिर्भेद इति सीमांसकादयः । ‘दिवा-
कराद्रक्षति यो गुहांश्च लीनं दिवाभीतमिवान्धकारमिति’
कुमा० “सुखं हि दुःखान्यनुभूय शोभते घनान्धकारेणैव
दीपदर्शनमिति” ऋच्छ० “अथान्धकारं गिरिगह्वराणा-
मिति” रघुः । अन्धकारस्य दृष्टिविधातकत्वं मनुष्याणामेव
तेषामेवालोकासङ्कारेण दर्शनोदयात् उन्दुरादीनान्तु तद-
भावेऽपि दृष्टेरुदयात् । ततश्च आलोकरूपसङ्कारिविषयने-
नास्य दृष्टिरोधकत्वमवसेवम् । यथार्थज्ञानविरोधिनि वेदा-
न्मिसतसिद्धे अज्ञाने च । [रान्धकारे ।

अन्धकारमयं त्रि० अन्धकार+प्राचुर्यं मयट् । प्रचु-
अन्धकारि पु० अन्धकः तदाख्यस्यासुरस्यारिः इत० । शिवे
अन्धकरिपुण्ड्रेऽस्य विवृतिः ।

अन्धकासुहृत् पु० अन्धकस्य असुहृन् हरति हृ-किप् लृक्
च, अन्धकस्यासुरस्य असुहृत् रिपुर्वा इत० । महादेवे ।
अन्धकूप पु० अन्धयतीत्यन्धः स चासौ कूपः । सान्धकारे
कूपे । अन्धः कूपो यत्न ७७० । नरकभेदे यथा
“यस्मिन् वै भूतानामोन्मूलकत्वात्तद्वृत्तीनामविविक्तपरव्य-
घ्नानां स्वयं पुरुषोपकल्पितवृत्तिर्विविक्तपरव्यथोव्यथा-
माचरति स परत्वान्धकूपे तदभिद्रोहेण निपतति ॥ तत्त-
द्ग्रासौ तैस्तैर्जन्तुभिः पशुमृगपक्षिसरीसृपैर्मशकयूकमत्त-
कुण्ठमलिकादिभिः, ये के चाभिद्रुग्धास्तैश्च सर्वतोऽभि-
द्रुह्यमाणस्तमसि विहृतनिद्रानिर्द्वैतिरलव्यावस्थानः परि-
क्रामति यथा कुशरीरे जीवः इति भाग० ५ स्क० ।
अन्धस्य दृष्ट्याभावस्य कूप इव । मोहे । स हि सर्वदृष्ट्य-
भावस्याकरः इति तस्य तथात्वम् । [अन्धकरणसाधने ।

अन्धङ्करणं न० अन्धःक्रियतेऽनेन च्यर्थे ङ-करणे ख्युन् ।
अन्धतमसं न० अन्धयति अन्ध+अच् तान्यति अनेनेति
तम-करणे-असि कर्म० अच् समासान्तः । निविडान्ध-
कारे, तदुक्तं नरकभेदे च ।

अन्धतामसं न० तम एव तामसं प्रज्ञा० स्वार्थे अण् अन्धयतीति
अन्धं कर्म० । निविडान्धकारे ।

अन्धतामिस्रं न० तमिस्रा तमस्ततिः तमिस्त्रैव तमिस्रम् अन्ध-
यतीत्यन्धम् कर्म० । निविडान्धकारे । अन्धम् अन्धकारकं
तामिस्रं यत्न ७७० । नरकविशेषे पु० न० । “तामिस्रमन्धता-
मिस्रं महारौरवरौरवौ नरकं कालसूत्रञ्च महानरकमेव-
चेन्नादिना” मनुना गणितेषु एकविंशतिनरकभेदेषु द्वितीये
नरके तत्स्वरूपम् । “यस्तु परविज्ञापत्यकलत्राख्य-
पद्मरति स हि कालपाशवद्धो यमपुरुषैरतिभयानकै-

स्तामिस्रे नरके बलाक्षिपात्यते ॥ अनशनानिधान-
दख्यताङ्गनसन्तर्जनादिभिर्यातनाभिर्यातमानो जन्तुर्लब्ध-
कश्मलमासादितएकदैव मूर्च्छासुपयाति तासिस्त्रप्राये ॥
एवमेव अन्धतामिस्रे । यस्तु “वञ्चित्वा पुरुषं दारादीहृद-
युक्ते यत्न शरीरी निपात्यमानो यातनास्थो वेदनया
नष्टमतिर्नष्टदृष्टिश्च भवति यथा वनस्थतिर्दृष्टमानमूल-
स्तच्छादम्यतामिस्रं तसुपदिशन्ति इति भाग० ५ स्क० ॥
सांख्यशास्त्रप्रसिद्धे भयविशेषविषयकेऽभिनिवेशे पु० ।
तामिस्रोऽष्टादशधा तथा भवत्यन्धतामिस्रः इति सा० का० ।
“अभिनिवेशस्त्यासः दिव्यादिव्यशब्दविषयत्वेन दशविष-
यकत्वात् अणिमाद्यष्टविधैश्वर्यविषयत्वाच्चाष्टादशधा । तथा
हि देवाः खलुषिमादिकमष्टविधमैश्वर्यं सामाद्य दश
शब्दादीन् भुञ्जानाः “शब्दादयो भोग्यास्तदुपायाश्चाणि-
मादयोऽस्माकं असुरादिभिर्मांस उपघानिषतेति विभ्यति
तदिदं भयमभिनिवेशोऽन्धतामिस्रोऽष्टादशविषयत्वाद्दष्टादश-
धेति” सा० को० । वेदान्मिसतसिद्धे “देहे नेष्टे अहमेव
नष्टोऽस्मीत्येवं”रूपे अज्ञाने च ।

अन्धत्वं न० अन्धस्य भावः । नेत्रघाते चक्षुषः स्वयाह्वासासमर्थे
“एकादशेन्द्रियवधा” इत्यादि सा० का० (४६) व्याख्याने
कौस्तुभ्याम् “बाधित्यं कुशितान्धत्वजडताऽजिघ्रता तथा ।
मूकता कौण्डलपङ्क्त्युदावर्त्तमन्दता इत्यादिना श्रीत्वा-
दीनां क्रमेण इन्द्रियाणां घातोदर्शितः ।

अन्धपूतना स्त्री ३८४ सुश्रुतोक्ते बालपहभेदे “स्नान्दपहच
प्रथमः स्नान्दपस्नार एव च शकुना रेवती चैव पूतना चाख्य-
पूतने”त्युद्दिश्य । “योऽदृष्टि स्तनमसितसारकासहिक्काब्दीर्भि-
र्ज्वरसङ्घिताभिरद्व्यमानः दुर्बलः सततमधःशयोऽसुगन्धितं
ब्रूयुर्वरभिषजोऽन्धपूतनार्त्तमिति” तल्लक्षणसूक्तम् ।

अन्धमूषिका स्त्री अन्धं दृष्ट्याभावं सृण्वति सुष-एषुल् दीर्घः ।
देवतादृष्टत्वे तत्सवने हि चक्षुष्यत्ता भवतीति वैद्यकप्रसिद्धम् ।
अन्धमविष्णु त्रि० अन्धोऽन्धोभवति भू-च्यर्थे स्त्रिष्णुच् ।
अन्धीभवितरि ।

अन्धभावुक त्रि० अन्ध च्यर्थे भू-खुक्ञ् । अन्धीभवितरि
अन्धम् न० अद्यते अद-अद्यन् लृप् घञ् । ओदने ।
अख्यतामिस्रोदेवाः । “द्विजातिशेषेण यदेतदन्धसा” किरा०
“विषानं शुक्रमन्धस इति” यजु० १६, ७५ ।

अन्धाहि पु० अन्धोऽहिरिव । (कुचिया) इति प्रसिद्धे मत्स्ये ।
अन्धवर्त्तन् पु० अन्धं स्वार्थप्रकाशरहितत्वादप्रकाशं वर्त्त-
यत्न । वायोः सप्तमे स्तब्धे । “मरुदिन्द्रः सरभसः वाम-